

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1157/2026. (IV. 1.) AB HATÁROZATA

bírói döntés megsemmisítéséről

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó* és *dr. Szabó Marcel* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria Kvk.I.39.063/2026/3. számú végzése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap és a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban együtt: indítványozók) meghatalmazott jogi képviselőjük (Mayer és Társai Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Mayer Erika) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria Kvk.I.39.063/2026/3. számú végzése (a továbbiakban: támadott végzés) alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték, hivatkozással arra, hogy a támadott végzés sérti az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében biztosított sajtószabadságot, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, továbbá arra, hogy a Kúria nem alkalmazta az Alaptörvény 28. cikkéből fakadó jogértelmezési követelményeket és nem végezte el az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében megfogalmazott szükségességi-arányossági tesztet.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze. A Tisztelet és Szabadság Párt mint jelölő szervezet (a továbbiakban: kérelmező) 2026. február 23-án kifogást terjesztett elő a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB) arra hivatkozással, hogy az indítványozók megsértették a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjaiban rögzített alapelveket azáltal, hogy a Kossuth Rádió Facebook-oldalon 2026. február 21. napja óta a jelölő szervezetek közül túlnyomórészt a Fidesz–Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt vonatkozásában számoltak be eseményekről vagy megszólalásokról.
- [3] 2.1. Az ügyben az NVB a 72/2026. (II. 25.) számú határozatával (a továbbiakban: NVB határozat) a kifogást elutasította. Az NVB rögzítette, hogy a Kossuth Rádió Facebook-oldalon megjelenő tartalmakért az indítványozók együttesen viselnek felelősséget a választási eljárásban, valamint megállapította, hogy a vitatott Facebook-oldalon a megjelenített tartalmak alkalmasak a választói akarat befolyásolására, és önmagukban véve is lehetséges azokat információforrásként terjeszteni. Ugyanakkor az NVB álláspontja szerint egy Facebook-oldal működtetése médiaszolgáltatásnak nem tekinthető, ezért azzal kapcsolatban a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) szerinti kiegyensúlyozottság követelménye közvetlenül nem érvényesíthető. Az NVB szerint az esélyegyenlőség elvét ebben az esetben is alkalmazni kell, ez azonban valamely konkrét Facebook-oldal tekintetében csak esetről esetre történhet. Egyetlen napnak a kifogásban szereplő beidézett tartalmi önmagukban nem alkalmasak az esélyegyenlőség követelménye megtartásának elbírálására. Egyúttal megállapította, hogy a kérelmező nem nevezett meg bizonyítékként olyan konkrét hírt, nyilatkozatot, tartalmat, amelynek közzététele indokolt lett volna, ezért a kifogás a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alapelv sérelmét emiatt sem igazolta.

- [4] 2.2. Az NVB határozatával szemben a kérelmező terjesztett elő bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet, amelyben – egyebek mellett – az NVB határozatának a Ve. 231. § (5) bekezdés *b)* pontja alapján történő megváltoztatását kérte azzal, hogy a Kúria a kifogásnak adjon helyt, és a Ve. 218. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján állapítsa meg a jogsértés tényét, *b)* pontja alapján pedig az érintettet tiltsa el a további jogsértéstől. Érvelésének központi eleme az volt, hogy az NVB téves jogértelmezéssel vonta le azt a következtetést, hogy egyetlen nap nem elegendő a Ve. alapelvi sérelmének megállapításához. Egyúttal a kifogásához képest további tényeket és bizonyítékokat adott elő, felsorolva azokat a Kossuth Rádió Facebook-oldalán közzétett megszólalásokkal összehasonlítható nyilatkozatokat, amelyek álláspontja szerint olyan megnyilvánulások voltak, amelyekről más országos médiumok, konkrétan internetes hírportálok hírt adtak. Az indítványozók mint érintettek az NVB határozat helybenhagyását kérték. Vitatták az NVB határozat azon megállapítását, hogy ők együttesen felelnének a támadott Facebook-oldalon közzétett tartalomért; a Facebook működési sajátosságaira hivatkozással hangsúlyozták, hogy a Kossuth Rádió Facebook-oldala, mint olyan, nem alkalmas a választói akarat befolyásolására; és jelezték, hogy a kérelmező az NVB előtti eljárásban nem terjesztett elő kellő bizonyítékot az esélyegyenlőség sérelmére, a bírósági felülvizsgálati eljárásban pedig az új tények és bizonyítékok felhozatalára vonatkozó rendelkezés nem értelmezhető korlátlan bizonyítékpótlási lehetőségként.
- [5] 2.3. A Kúria a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet Kvk.1.39.021/2026/7. számú végzésében (a továbbiakban: Végzés¹) részben megalapozottnak találta. A Ve. 228. § (2) bekezdése alapján irányadó, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (1) bekezdéséből következően a Kúria az NVB határozatnak a felülvizsgálati kérelemmel kifejezetten nem támadott megállapításait tényként fogadta el. A Kúria egyetértett azzal az érveléssel, hogy a Kossuth Rádió Facebook-oldala nem médiaszolgáltatás, ebből azonban az következik, hogy az Mttv. rendelkezései és az ahhoz kapcsolódó bizottsági és bírósági joggyakorlat sem alkalmazható jelen ügyben a Ve. 2. § (1) bekezdés *c)* pontja sérelme megítéléséhez. Úgy ítélte meg, hogy a Ve. 2. § (1) bekezdés *c)* pontja szerinti esélyegyenlőség alapelve sérelmét a Kossuth Rádió Facebook-oldala egyetlen nap alatt megjelenő tartalmi vizsgálata során kell értékelni. A Kúria álláspontja szerint az a kérdés, hogy a Kossuth Rádió Facebook-oldalát miként lehet elérni, az azon megjelenő tartalmakat az algoritmus mikor és kinek jeleníti meg, a jogsértés fennállása körében nem releváns, mert a jogsértés tekintetében annak van döntő jelentősége, hogy az érintettek milyen minőségben felelősek ezen oldal működéséért, azon milyen tartalom jelenik meg és az megfelel-e a választási eljárási alapelveknek. A Facebook-oldal elérése, közösségi véleményt formáló ereje csak a jogsértés súlya, és a bírság kiszabása körében értékelhető. A Kúria elfogadta a kérelmezőnek a bírósági felülvizsgálati kérelmében megjelölt állításait, hogy melyek azok a 2026. február 21-én megtörtént események, amelyek olyan jelentőséggel bírtak, hogy azok a Kossuth Rádió Facebook-oldalán megjeleníthetőek lettek volna, figyelemmel arra a körülményre is, hogy azokról más hírportál hírt adott. Erre tekintettel pedig a Kúria úgy értékelte, hogy a kérelmező helytállóan hivatkozott arra, hogy volt olyan kérelmezőhöz köthető tartalom, amelynek megjelenítése az esélyegyenlőség biztosítása érdekében indokolt lett volna.
- [6] 2.4. A Végzés¹ ellen az indítványozók alkotmányjogi panasszal éltek, amelynek nyomán az Alkotmánybíróság 1125/2026. (III. 23.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh1.) hangsúlyozta, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból levezetett indokolt bírói döntéshez való jog az eljáró bírósággal szemben a döntés érdeme szempontjából lényeges körülmények megfelelő indokokkal történő alátámasztását követeli meg. A konkrét esetben az Alkotmánybíróság értékelése szerint a Kúria nem adta indokát annak, hogy egy olyan platform esetében, amelyet maga is kifejezetten kizárt a médiaszolgáltatás fogalmából, miért érvényesíti mégis – részlegesen és szelektíven – a médiaszolgáltatásokra vonatkozó tartalmi követelményrendszer logikáját. Az Alkotmánybíróság arra jutott, hogy a Kúria döntésében kifejezetten, a jogalkotó hatáskörébe tartozó szabályozás hiányában, tehát önkényesen, olyan tartalmat tulajdonított a Ve.-nek, amely abban nem szerepel, ezen értelmezésével a törvényhozó akaratán túlterjeszkedve lényegében a hiányzó szabályozást saját maga pótolta. Az Abh1. hangsúlyozta, hogy „amennyiben a választási kampány során »a tartalom esélyegyenlőség követelményeinek való megfelelése« vizsgálata a Kúria által is megerősítetten »újszerű« kérdésként merül fel a Kúria előtti eljárásban, abban az esetben ez a Kúria oldalán egyfajta fokozott indoklási kötelezettséget alapoz meg, figyelemmel a Kúria által médiaszolgáltatásnak »nem minősített« közösségi média-oldal korlátozását érintő alapjogi összefüggésekre, valamint az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltakra” (Abh1., Indokolás [43]). Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság a Végzés¹ alaptörvény-ellenessége miatt annak megsemmisítéséről döntött.

- [7] 2.5. Az Abh1. alapján a Kúria a Ve. 228. § (2) bekezdése és a Kp. 123. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 427. § (1) bekezdés *b*) pontja szerint eljárva a Kúriát mint választási ügyekben eljáró bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította a 2026. március 20-án kelt Kpk.IV.39.056/2026/3. számú végzésével. Az új eljárásra azt az iránymutatást adta, hogy a Kúria az Alkotmánybíróság ismertetett határozatára figyelemmel tegyen eleget fokozott indokolási kötelezettségének, figyelemmel a Kúria által médiaszolgáltatásnak nem minősített közösségi médiaoldal korlátozását érintő alapjogi összefüggésekre, valamint az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltakra (támadott végzés, Indokolás [49]–[50]).
- [8] 2.6. Ezen új eljárás nyomán hozta meg a Kúria 2026. március 23-án a támadott végzést, amely rendelkező részében kimondta, hogy az indítványozók megsértették a Ve. 2. § (1) bekezdés *c*) pontjában foglalt alapelvet azzal, hogy a Kossuth Rádió Facebook-oldalán 2026. február 21. napján megjelenő tartalmakban az esélyegyenlőségi követelményt megsértve túlnyomórészt a Fidesz–Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt vonatkozásában számoltak be az eseményekről vagy megszólalásokról. A Kúria továbbá eltiltotta az indítványozókat az ezzel a jogsértéssel azonos magatartás jövőbeni tanúsításától.
- [9] Az indokolásban a Kúria nyomatékosan megerősítette, hogy az NVB határozat azon részét, amely a bírósági felülvizsgálat iránti kérelemben vitatásra nem került, nem vizsgálta. Ezen, nem támadott részekből külön kiemelte, hogy a Kossuth Rádió Facebook-oldalán megjelenő tartalmakért az indítványozók együttesen viselik a felelősséget a választási eljárásban, a Kossuth Rádió Facebook-oldala működtetése médiaszolgáltatásnak nem tekinthető, és az indítványozóknak mind státuszuk, mind az ellátott közfeladat miatt az esélyegyenlőség alapelvét nemcsak a médiaszolgáltatással összefüggésben, hanem más tevékenységek vonatkozásában is tiszteletben kell tartaniuk.
- [10] A Facebook mint közösségi médiafelület természetét elemezve a Kúria kifejtette, hogy a „Facebook egyre növekvő jelentőséggel bír, a nyilvános kommunikáció fontos színtere lett, és mint ilyen, nem vitatható módon képes közéleti kérdésekben a választópolgárok véleményét hatékonyan formálni. Több kúriai határozat állapította meg, hogy egy facebook oldalon közzétett tartalom alkalmas a választói akarat befolyásolására, azaz a közzétett tartalom kampányeszköznek minősíthető (Kvk.39.079/2024/3, Indokolás [33]; Kvk.39.503/2022/2.; Kvk.39.110/2024/5.)” (támadott végzés, Indokolás [58]). Részletesen taglalta a „közpénzből fenntartott tájékoztatási intézmény” szerepét a demokratikus nyilvánosságban és kimondta, hogy „bár a közmédia által üzemeltetett facebook oldal nem minősül – erre vonatkozó jogi szabályozás hiányában – médiaszolgáltatásnak és arra a Mttv. szabályai semmilyen tekintetben nem érvényesíthetőek, a közmédia mindenfajta tájékoztató, véleményformáló tevékenységével szemben elvárás a pártatlan, elfogulatlan, széles körű, megbízható és többoldalú tájékoztatás nyújtása, így a közmédia facebook oldalán is, mert ez fakad az Alaptörvényből, a demokratikus közvélemény-védelemből és a választási esélyegyenlőség elvéből” (támadott végzés, Indokolás [68]).
- [11] A Kúria a Kvk.39.043/2026/6. számú végzésének értelmezését is felidézve hangsúlyozta, hogy az esélyegyenlőség követelményének érvényesülése szempontjából nem lehet a hosszabb, akár kéthetes időtartamot elfogadni, az alapvető sérelem vizsgálatát egyetlen nap alatt megjelenő tartalmak tekintetében kell elvégezni.
- [12] A bizonyítás terjedelme kapcsán pedig felidézte azt a Végzés1-ben is megjelenített értelmezést, amely szerint a kérelmező csak az NVB határozatából értesülhetett arról, hogy a kifogásban szereplő érvei jelentős részét ugyan elfogadta az NVB, a bizonyítás hiányossága miatt azonban nem állapította meg a Ve. 2. § (1) bekezdés *c*) pont sérelmét, továbbá az NVB határozata indokolásából derült ki az is, hogy mi az a bizonyítás, amit még a kérelmezőnek teljesíteni kellett volna. Mindebből következően „a kérelmező a bírósági felülvizsgálati kérelmében megjelölhette, hogy melyek azok a 2026. február 21-én megtörtént események, amelyek olyan jelentőséggel bírtak, hogy azok a Kossuth Rádió Facebook-oldalán megjeleníthetőek lettek volna, figyelemmel arra a körülményre is, hogy azokról más hírportál hírt adott” (támadott végzés, Indokolás [81]).
- [13] 2.7. A támadott végzés ellen az indítványozók az 1. pontban foglaltak szerint alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő. Érvelésük központi eleme, hogy a Kúria továbbra sem ad világos, normatív indokolást arra, hogy a médiajogi szabályozás kifejezett alkalmazhatatlansága mellett a Ve. alapelveiből pontosan milyen tartalmú, milyen terjedelmű és milyen mérce szerint számonkérhető kötelezettséget vezet le a Kossuth Rádió Facebook-oldallal szemben. Aggályosnak tartják, hogy a Kúria azt sem indokolta meg kellő pontossággal, hogy az esélyegyenlőség sérelmének vizsgálatát miért egyetlen nap alatt megjelenő tartalmak alapján kell elvégezni, illetve a további jogsértéstől eltiltás milyen konkrét magatartásra terjed ki. Eljárás oldaláról az indítványozók szerint a Kúria kellő indok nélkül tekintette érdemben elbírálnak azt a kifogást, amely a jogsértésre vonatkozó állításait nem kellően konkretizálta, csupán linkekre, felsorolásokra és tartalmi utalásokra alapította. Állításuk szerint a Kúria indokolása nem felel meg az Alkotmánybíróság által az Abh1.-ben támasztott mércének, sértve ezáltal az

Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdését, XXVIII. cikkét, a 28. cikkből eredő jogértelmezési követelményeket, valamint az I. cikk (3) bekezdéséből adódó szükségességi-arányossági teszt elvégzésére vonatkozó elvárást.

- [14] 2.8. Az ügyben a [...] Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság (a továbbiakban: Kft.) *amicus curiae* beadványt intézett az Alkotmánybírósághoz, amelyben kifejtette, hogy „a Kúria a [...] Kft. által szervezett Háborúellenes Gyűlés tekintetében téves ténymegállapítást tett, és egyúttal a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot sértő módon nem tett eleget indokolási kötelezettségének”. Az *amicus curiae* beadvány utalt arra, hogy a Kúria a támadott végzésben nem vette figyelembe a Kft. rendezvényei, különösen az ún. háborúellenes gyűlések kapcsán kialakult NVB joggyakorlat fejlődését. A Kft. arra is felhívta a figyelmet, hogy rendezvényeinek és egyéb – a Digitális Polgári Körökhöz (DPK) jogszerűen kötődő – tevékenységének nincs köze egyik párt vagy jelölő szervezet tevékenységéhez sem.

II.

- [15] Az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott rendelkezései:

„I. cikk (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

„IX. cikk (2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjóknak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

III.

- [16] 1. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján az ügyben tanácsban eljárva elsőként megvizsgálta az alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó feltételek fennállását.
- [17] 1.1. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés meghozatalától számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozók a kúriai végzést 2026. március 24-én kapták kézhez, alkotmányjogi panaszukat 2026. március 26-án terjesztették elő, így a határidő megtartottnak minősül.
- [18] 1.2. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt akkor terjeszthet elő az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [19] A konkrét esetben az indítványozók a támadott végzés meghozatalához vezető eljárásban I. és II. rendű érintettként vettek részt. Az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdése szerint a törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nemcsak az emberre vonatkoznak. A támadott végzéssel szemben további jogorvoslatnak helye nincs.
- [20] Az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést

[Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítványozók megjelölték továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítványozók az alkotmányjogi panasz benyújtását indokolták, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozók kifejezett kérelmet fogalmaztak meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].

- [21] 2. Az indítvány nyomán alapvető jelentőségű kérdésként merül fel, hogy a Kúria alkotmányossági mércével mérve eleget tett-e az Abh1.-ben foglalt indokolási kötelezettségének az alkotmányjogi panasszal támadott végzésében, különösen a tekintetben, hogy világossá tette-e azokat a szempontokat, amelyek alapján megállapítható, hogy a Ve. esélyegyenlőségi alapelve milyen jogforrások alapján, milyen értelmezés mentén, milyen terjedelemben és tartalommal alkalmazható a tárgybéli Facebook-oldalra.

IV.

- [22] Az indítvány megalapozott.

[23] 1. Az ügyben felvetett kérdés kontextusa kapcsán előjáróban az alábbiakat szükséges rögzíteni. Az Alkotmánybíróság a IV/825/2026. számú ügyben 2026. március 13-án hozta meg az Abh1.-t, amely a Kúriával és az indítványozókkal közlésre került, valamint az Alkotmánybíróság honlapján is elérhetővé vált. Ezt követően, 2026. március 24-én fogadta el az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.V.39.043/2026/6. számú végzése megsemmisítéséről szóló 1147/2026. (III. 24.) AB határozatot (a továbbiakban: Abh2.), amely jelentős részben építve az Abh1.-ben foglaltakra, az abban kifejtettekkel lényegében egyező gondolatmenet mentén fejtette ki további részleteiben azt a tesztet, amelyet az esélyegyenlőség követelményének a jelen kérdéskörben történő vizsgálata során a jogalkalmazónak követnie kell. A Kúria a támadott végzés 2026. március 23-i meghozatalakor természetesen még nem ismerhette az Abh2.-t, ugyanakkor az Alkotmánybíróság jelen ügy megítélésénél nem tekinthet el attól a tényről, hogy abban – a támadott végzésben hivatkozott – ügyben is megállapította a Kúria érvelésének elégtelenségét.

[24] Mindezeket előrebocsátva az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a választási kampányban érvényesülnie kell a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőségnek. Ennek az alapelvnek az érvényesülése és érvényesítése a választási kampányról, a jelölőszervezetekről és jelöltekről tájékoztatást adó médiaszolgáltatókat is terheli (Abh2., Indokolás [71]). A konkrét esetekben az esélyegyenlőség elvének értelmezése, illetve az annak egyedi ügyben történő alkalmazásával kapcsolatos bírósági döntések indokolása vetett fel alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket.

[25] Az Alkotmánybíróság az említett döntésében egyértelművé tette, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból levezetett indokolt bírói döntéshez való jog az eljáró bírósággal szemben a döntés érdeme szempontjából lényeges körülmények megfelelő indokokkal történő alátámasztását követeli meg (Abh1., Indokolás [32]).

[26] Az Abh1. hangsúlyozta, hogy „[a] döntések indokolásának különösen hangsúlyos szerepe van a választási eljárásban, amely a demokratikus közhatalom gyakorlásához szükséges felhatalmazás megadása szempontjából kiemelt jelentőséggel bír” (Indokolás [41]).

[27] Az Abh1. értelmében a jogszabályok értelmezésével és a bírói döntés indokolásával kapcsolatos, az Alaptörvényből fakadó követelmény nem teljesül akkor, ha a Kúria döntésében kifejezetten, a jogalkotó hatáskörébe tartozó szabályozás hiányában, tehát önkényesen, olyan tartalmat tulajdonít a Ve.-nek, amely abban nem szerepel, ezen értelmezésével a törvényhozó akaratán túlterjeszkedve lényegében a hiányzó szabályozást saját maga pótolja {Abh1., Indokolás [42]; hasonlóképpen: 16/2019. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [38]}.

[28] A választási eljárás kontextusában a választási plakátok szabályozásával kapcsolatos ügyekben az Alkotmánybíróság korábban is foglalkozott ezzel a kérdéssel. A 3130/2018. (IV. 19.) AB határozatában az Alkotmánybíróság megállapította, hogy „[n]em szerepel a Ve.-ben olyan korlátozás, mint amelyet a Kúria végzése a Ve. eljárási alapelveiből értelmezés útján kiolvasott” (Indokolás [38]), és a Ve. Alaptörvény 28. cikke alapján kötelező, így az Alaptörvény IX. cikkét, a Ve. célját és a józan ész figyelembe vevő értelmezésének sérelme miatt megállapította a Kúria konkrét ügyben támadott végzésének alaptörvény-ellenességét. Másik hasonló határozatában pedig azért állapította meg az Alkotmánybíróság egy ítéletáblai döntés alaptörvény-ellenességét, mert az „a Ve. alapvető rendelkezéseire hivatkozással – azok értelmezése útján – állított a plakátok elhelyezése elé tartalmi kor-

látot, anélkül, hogy az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése által védett alapjog korlátozásának alaptörvényi feltevéle fennállt volna” {3279/2019. (XI. 5.) AB határozat, Indokolás [43]}.

- [29] Az Abh1. az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettséget ebben a szellemben értelmezve iránymutatásként állította a Kúria elé, hogy „amennyiben a választási kampány során »a tartalom esélyegyenlőség követelményeinek való megfelelése« vizsgálata a Kúria által is megerősítetten »újszerű« kérdésként merül fel a Kúria előtti eljárásban, abban az esetben ez a Kúria oldalán egyfajta fokozott indokolási kötelezettséget alapoz meg, figyelemmel a Kúria által médiaszolgáltatásnak »nem minősített« közösségi médiaoldal korlátozását érintő alapjogi összefüggésekre, valamint az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltakra” (Abh1., Indokolás [43]).
- [30] A konkrét ügyben egy alkotmánybírói határozat nyomán lefolytatott új eljárásban hozott bírósági döntés alkotmányossági vizsgálata vált szükségessé, ezért jelen eljárásnak az indítvány tartalma szerint is egyik központi kérdése, hogy a támadott végzés mennyiben felel meg az Abh1.-ben foglalt, az Alaptörvényből fakadó követelményeknek, iránymutatásoknak.
- [31] 1.1. Jelen ügyben az első, a döntés érdeme kapcsán lényeges körülmény a Facebook-oldal természetének a választási eljárás sajátosságaira tekintettel történő értelmezése. E tekintetben a támadott végzés indokolása [58] bekezdésében köztudomású tényként hivatkozik arra, hogy a Facebook mint közösségi médiafelület, számos célt szolgál (kapcsolatteremtés, kommunikáció, hirdetés, videók, képek megosztása stb.), és nemcsak, mint magánkommunikációs csatorna jelenik meg, hanem jogi személyek is használják tevékenységük bemutatására, ügyfelekkel való kapcsolatteremtésre. Utal továbbá arra, hogy „[t]öbb kúriai határozat állapította meg, hogy egy facebook oldalon közzétett tartalom alkalmas a választói akarat befolyásolására, azaz a közzétett tartalom kampányszerűnek minősíthető (Kvk.39.079/2024/3, Indokolás [33]; Kvk.39.503/2022/2.; Kvk.39.110/2024/5.)”. Az érintettek által előterjesztett jogi érvelés hiányára, az eljárás sommás jellegére és a kérdés elméleti és gyakorlati szakemberek között is vitatott jellegére tekintettel ugyanakkor a Facebook-oldal minősítésével kapcsolatos vizsgálattól eltekintett. Mindössze annyit rögzített, hogy az Mttv. a Facebook-oldalon megjelenő tartalomközlést nem tekinti a médiaszolgáltatás részének, a megjelenő tartalmat nem tekinti sajtóterméknek. „Tekintettel arra, hogy a facebook oldalon megjelenő tartalomgyártás nem médiaszolgáltatás, a Kúria az Mttv. kiegyensúlyozottsági követelményét, illetve a lineáris médiaszolgáltatásra vonatkozó elveket, szabályokat az előző döntésében és most sem érvényesítette/érvényesíti” (támadott végzés, Indokolás [62]). A támadott végzésnek ezen megállapítása a hatályos jogi rendelkezéseknek megfelelő, okszerű megállapítás.
- [32] 1.2. Azzal kapcsolatban, hogy a Ve. szerinti esélyegyenlőség követelménye irányadó-e a vizsgált Facebook-oldalra, a Kúria a „közmédia” demokratikus nyilvánosságban betöltött szerepét vizsgálta (támadott végzés, Indokolás [63]–[69]).
- [33] E tekintetben állításai jelentős részben kinyilatkoztatás-szerűek, azok alátámasztása érdekében konkrét jogszabályhely vagy rendelkezés megjelölése nélkül, pusztán általánosságban utal az Mttv.-re és az Alaptörvényre, valamint sajtótermék, illetve lineáris médiaszolgáltatás vonatkozásában született alkotmánybírói határozatokra, a Kúria e körben tett megállapításait alátámasztó, tételes jogszabályi hivatkozás azonban nem fedezhető fel. A támadott végzés kimondja: „Mindezekre tekintettel a Kúria szerint – az érintettek sajátos közjogi státusza és szerepe folytán is – az a következtetés vonható le, hogy bár a közmédia által üzemeltetett facebook oldal nem minősül – erre vonatkozó jogi szabályozás hiányában – médiaszolgáltatásnak és arra a Mttv. szabályai semmilyen tekintetben nem érvényesíthetőek, a közmédia mindenfajta tájékoztató, véleményformáló tevékenységével szemben elvárás a pártatlan, elfogulatlan, széles körű, megbízható és többoldalú tájékoztatás nyújtása, így a közmédia facebook oldalán is, mert ez fakad az Alaptörvényből, a demokratikus közvélemény-védelemből és a választási esélyegyenlőség elvéből” (támadott végzés, Indokolás [68]). Ez a típusú látszólagos hivatkozás nem alkalmas arra, hogy a döntés jogi megalapozásaként szolgáljon, mivel mögüle hiányzik az azonosítható normatív tartalom, illetve a normatív tartalom és a megállapítás közötti, okszerű, megismerhető logikai láncolat.
- [34] Ehelyütt az Alkotmánybírói határozat megjegyzi, hogy a „közmédia” fogalma sem az Mttv.-ben, sem a Ve.-ben vagy az Alaptörvényben nem található, az nem választójogi, nem médiajogi és nem is alkotmányjogi fogalom. Az a tény, hogy a támadott végzés indokolása [57] bekezdésében a „közszolgálati, azaz állami háttérű médiaszolgáltatásért felelős szervezetek” rövid megjelöléseként vezeti be ezt a kifejezést, nem tisztázza a fogalom pontos terjedelmét és jogi háttérét. Ha ugyanis ez a fogalom megfelel az Mttv. szerinti közszolgálati médiaszolgáltató fogalmának, akkor annak a törvénytől eltérő (azaz *contra legem*) elnevezése indokolatlan, a jogállam-elv integritás részét képező jogbiztonság alapvető követelményét sértő bizonytalanságot kelt. Ha viszont más szerveze-

teket is ide sorol a Kúria, akkor azok pontos felsorolása és a közös kezelés indokainak meghatározása elengedhetetlennek tűnik. Annál is inkább indokoltnak tűnik ez, mert a fogalom tág értelmezése esetén annak hatálya alá vagyongazdálkodó- és pénzalap, közalapítvány és szűk értelemben vett médiaszolgáltató is beletartozhat, amelyeknek a tartalomszerkesztéssel kapcsolatos szerepe fogalmilag eltérő.

- [35] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében szereplő, a magyar alkotmányos rendben – a korábbi Alkotmány és a hatályos Alaptörvény szerint is – meghatározó jelentőségű jogállam-elv (jogállamiság) alapvető alkotóelemének tekintett jogbiztonság követelménye az Alkotmánybíróság következetes felfogása szerint azt jelenti, hogy a jogrendszer egésze, annak részterületei, valamint egyes szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára előre láthatóak legyenek és a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzanak {9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 65–66; újabb gyakorlatból: 38/2012. AB határozat, Indokolás [84] és 3106/2013. (V. 17.) AB határozat, Indokolás [8]; 3354/2021. (VII. 28.) AB határozat, Indokolás [48]}. A jogbiztonság teremti meg a lehetőséget a jogalanyoknak arra, hogy magatartásukat ténylegesen a jog előírásaihoz tudják igazítani {3208/2013. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [58]}. A Kúria által a jelen ügyben adott értelmezés olyan bizonytalanságot idéz elő, amely számos norma esetében megkérdőjelezheti a címzettek kilétét (mi minősül közmédiának), ezzel pedig éppen a jogkövetést, a norma előírásaihoz való alkalmazkodást nehezítheti el.
- [36] Ennek a terminológiai kérdésnek a tisztázása azért is különösen fontos, mert a támadott végzés elvi tartalmában is használja a fogalmat („A közpénzből fenntartott, a polgárok tájékoztatására rendelt közmédia kampányidőszakban fokozott felelősséget visel azért, hogy a demokratikus nyilvánosságot, a választási esélyegyenlőséget és a pluralista tájékozódás feltételeit a tevékenységének minden formájában őrizze.”), így a megállapítás a joggyakorlatra önmagán túl mutató hatást gyakorolhat.
- [37] Hasonló megítélés alá esik a támadott végzés indokolásában a változatlan tartalommal elfogadott rendelkező rész újonnan (a megismételt eljárásban megjelent) alátámasztásaként a már idézett „demokratikus közvélemény-védelem” kifejezés, melynek jelentése, tartalma, illetve valamely választójogi, választási eljárásjogi vagy alaptörvényi szabállyal (normával) való összefüggése, abból való következése semmilyen tisztázást nem nyer. Így nem tudható meg az, hogy ki, mitől vagy kiktől és milyen felhatalmazás alapján védi, védené meg a demokratikus közvéleményt és ez miképpen kapcsolható össze a Kúria által felülbírált NVB határozat tartalmával, az elébe került választási jogvitával. Feltételezhető, hogy a fogalom-alkotás háttérében az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglalt két követelmény (egyrészt Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét; másrészt biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit) összevonása és annak eredményeként tartalmának torzító leegyszerűsítése áll. A fogalom ugyan megjelenik az Abh1.-hez csatolt különvéleményben, ugyanakkor a Kúria döntésére kötelező iránymutatást a többségi álláspont, illetve az Alkotmánybíróság gyakorlata jeleníti meg, az pedig ilyen terminológiát nem tartalmaz.
- [38] Az Alkotmánybíróság a jogbiztonság követelményével összefüggésben azt is leszögezte, hogy egy szabályozás felülrírása, kitágítása a bíróságok részéről már nem jogértelmezési, hanem *contra legem* jogalkalmazási – tulajdonképpen jogalkotási – tevékenységet jelent, ami felveti a bíróságok törvényeknek való alávetettsége elvének a sérelmét. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a „jogállamiság elvéből, követelményéből az is következik, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé. Ellenkező esetben sérülne a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előre láthatósági elvárás” {3026/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [27]; hasonlóképpen: 26/2022. (XI. 3.) AB határozat, Indokolás [21]}. A választási eljárás kontextusában hasonló következtetésre jutott az Alkotmánybíróság a IV/1. pontban ismertetett, a választási plakátokra irányadó szabályozással kapcsolatos ügyekben.
- [39] Figyelemmel arra, hogy a támadott végzésnek a „közmédia” és a „demokratikus közvélemény-védelem” vonatkozásában tett megállapításai mögül hiányzik a megfelelő jogi érvrendszer, alátámasztás, így felmerül annak *contra legem* önkényessége.
- [40] Az indítványozók felelősségére vonatkozó megállapítások kapcsán az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a támadott végzés indokolásának [55] bekezdése az ügy érdemi elbírálása szempontjából releváns számos körülményt amiatt vett adottnak, mert az azokat a kérelmező bírósági felülvizsgálat iránti kérelme nem támadta. Az indítványozók az alkotmányjogi panaszban hivatkoznak arra, hogy „az NVB határozat számukra kedvező rendelkező részének megváltoztatására irányuló felülvizsgálati kérelem hiányában el voltak zárva attól a lehetőségtől, hogy az indoklás azon pontjainak felülvizsgálatát kérik, amely vitatható, és nem kellően indokolt az NVB határozatában” (indítvány 18. o.). Ezt az értelmezést a Kúria Kvk.III.39.022/2026/5. számú végzése is megerősítette, amikor kimondta, hogy „kizárólag az indoklás ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelem ugyan nem kizárt, de az csak abban az esetben vezethet a Ve. 231. § (5) bekezdésében megjelölt döntéshez,

ha kapcsolódik a bírósági felülvizsgálattal érintett határozat kifogást elutasító, vagy kifogásnak helyt adó érdemi rendelkezéshez” {Indokolás [26]}. Figyelemmel arra, hogy jelen esetben az indítványozók a Ve. alapján fennálló felelősségük tényét érdemben nem vitathatták, a felelősség terjedelme kapcsán a megfelelő indokolás szerepe még inkább felértékelődik.

- [41] 1.3. A következő lényegi kérdés az Abh1.-ben foglaltaknak a megismételt kúriai eljárásban történő teljesítése kapcsán, hogy az a kötelezettség, amelyet a támadott végzés a fentiek szerint értelmezett „közmedia” vonatkozásában az esélyegyenlőség követelménye vonatkozásában levezet, megfelelően alátámasztottnak tekinthető-e. Az Abh1. fent idézett megállapítása nyomán a Kúria oldalán egyfajta fokozott indoklási kötelezettség merült fel, figyelemmel a Kúria által médiaszolgáltatásnak „nem minősített” közösségi médiaoldal korlátozását érintő alapjogi összefüggésekre, valamint az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltakra.
- [42] Jelen esetben a Kúria a támadott végzésben e teszt alkalmazását – az Alkotmánybíróság erre irányuló egyértelmű iránymutatása ellenére – nem hajtotta végre. Pusztán formai szempontok is igazolják ezt a megállapítást, hiszen a támadott végzés szövegében az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére történő hivatkozás vagy tartalmi utalás nem is található.
- [43] A támadott végzés tartalmának elemzése alapján is hasonló következtetés vonható le. A Kúria ugyanis azt mondta ki, hogy „miután a Kossuth Rádió facebook oldala nem médiaszolgáltatás, ezért a lineáris médiaszolgáltatókkal szemben az esélyegyenlőség, vagy kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye tekintetében kialakult és a műsorfolyammal kapcsolatos kúriai gyakorlatot nem lehet figyelembe venni, ezt az NVB határozata helytelenül állapította meg. Az esélyegyenlőség követelményének érvényesülése szempontjából ezért nem lehet a hosszabb, akár kéthetes időtartamot elfogadni, az alapelvi sérelem vizsgálatát egyetlen nap alatt megjelenő tartalmak tekintetében kell elvégezni. Ezen álláspont kialakítása során a Kúria a felhasználói szokásokat, és azt is értékelte, hogy az aktuális bel- és külpolitikai hírek mindig napi eseményként jelennek meg, s bírnak jelentőséggel. A Kúria ebben a kérdésben követi a Kúria Kvk.39.043/2026/6. számú végzés értelmezését is (Indokolás [59])” (támadott végzés, Indokolás [77]). Így továbbra sem tartalmaz a támadott végzés érdemi indokolást az „egynapos szabályra” nézve, azaz, arra vonatkozóan, hogy a Facebook-oldalon az esélyegyenlőség követelményének érvényesülését miért egy nap alapján vizsgálja. Az sem derül ki, hogy hogyan viszonyul a Kúria által az esélyegyenlőség részeként értelmezett követelmény („ne csak egyoldalúan, vagy túlnyomórészt ne csak az egyik jelelő szervezet vagy jelölt kampányüzenetét közvetítse”) a kiegyensúlyozottság követelményéhez, illetve, hogy az „egyoldalúság” vagy „kirívó aránytalanság” fogalmát mely szerv és milyen alapon értelmezheti. Ez már csak azért is alapvető jelentőségű, mert ilyen jogséremlmek elbírálására elsősorban a választási ügyekben eljáró szervek előtt kerül sor. Azaz, ha a Kúria úgy ítéli meg, hogy a Ve. alapján ilyen követelmény levezethető, annak tartalmát úgy kell meghatározni, hogy azt ne csak maga bonthassa ki esetről-esetre, hanem annak jogszabályi alapja és tartalma a médiaszolgáltatók és a választási ügyekben eljáró hatóságok számára is egyértelmű legyen.
- [44] 1.4. A támadott végzés vonatkozásában a fentiekben lefolytatott vizsgálat nyomán megállapításra került, hogy a támadott végzés indokolása terjedelmében jelentősen kibővült, ugyanakkor az új részek vagy önmagukban is újabb alkotmányossági kérdéseket vetnek fel (a „közmediára” vagy a „demokratikus közvélemény-védelemre” vonatkozó megállapítások) vagy legfeljebb a kontextus azonosítását szolgálhatják, de érdemi következtetés levonására nem alkalmasak (pl. a Facebook jellege kapcsán tett általános megállapítások; támadott végzés, Indokolás [58]–[61]), a lényegi következtetésekhez vezető jogi érvelés hiányossága pedig továbbra is fennáll (vö. Végzés¹, Indokolás [55]; támadott végzés, Indokolás [77]).
- [45] Figyelemmel arra, hogy a Kúria a támadott végzés indokolásában az Abh1.-ben azonosított hiányosságokat csak látszólag pótolta, az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az esélyegyenlőség követelményének a hivatkozott Facebook-oldalra vetített vizsgálatára vonatkozó részében a támadott végzés továbbra sem felel meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó elvárásoknak.
- [46] Az Alkotmánybíróság ehelyütt rögzíti, hogy amennyiben az Alaptörvényben biztosított jogoknak és ezzel az Alaptörvény normarendszerének a védelmét szolgáló alkotmányjogi panasz eljárás során bírói döntés megsemmisítésére kerül sor, a szükség szerint megismételt (ismételten lefolytatott) eljárásban az azt lefolytató bíróság – jelen esetben az Alaptörvény 25. cikk szerint legfelsőbb bírói szervként nevesített Kúria – nem tekinthet el az Alkotmánybíróság határozatának indokolásában szereplő megállapításoktól. A konkrét esetben az Abh1.-ben foglaltak kijelölték azokat az alkotmányos kereteket, amelyekre a Kúriának a döntése indokolásában ki kell térnie. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy nem kívánja átvenni a konkrét ügyben a Kúria jogértelmezési szerepét, de döntésének megfelelő indokolása a jogrendszer egészének integritása szempontjából olyan alap-

vető elvárás, amelynek érvényesítése az Alkotmánybíróságnak nemcsak Alaptörvényből fakadó joga, hanem kötelezettsége is.

- [47] 2. Az Alkotmánybíróság külön vizsgálta az indítványnak a bizonyítási kérdéssel összefüggő vetületeit.
- [48] Az Alkotmánybíróság előrebocsátja, hogy jelen eljárásában az egyes bizonyítékok Kúria általi értékelését, illetve a Kúriának az egyes, az ügyben hivatkozott események, így az *amicus curiae* beadványban említett rendezvények természete, minősítése kapcsán tett megállapításait nem vizsgálta, hanem az ügynek a bizonyítással kapcsolatban felmerülő általános eljárásjogi vetületeit tekintette át, elsősorban az Alaptörvény XXVIII. cikkének való megfelelés oldaláról. E tekintetben a kiindulópontot az indítvány azon megállapítása jelenti, amely szerint „a Kúria nem építhette volna fel maga a kifogás érdemi alapját. Nem a Kúriának kellett volna eldöntenie a csatolt anyagokból, hogy mely események bírnak választási relevanciával, mely közlések tekinthetők összehasonlíthatónak, mely bejegyzések hiánya releváns, és ezekből milyen jogsértés következik. Ha mindezt a jogorvoslati fórumok végzik el, akkor valójában nem a kifogástevő bizonyít, hanem a döntéshozó szervek konstruálják meg helyette a jogsértést” (indítvány, 23–24. o.). A felvetett probléma összefügg a támadott végzés indokolásának azon elemével, amely szerint „[a] felülvizsgálati eljárásban történő bizonyítás megengedhetősége körében jelentősége van annak, hogy a kérelmező csak az NVB határozatából értesülhetett arról, hogy a kifogásban szereplő érvei jelentős részét ugyan elfogadta az NVB, a bizonyítás hiányossága miatt azonban nem állapította meg a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pont sérelmét, továbbá az NVB határozata indokolásából derült ki az is, hogy mi az a bizonyítás, amit még a kérelmezőnek teljesíteni kellett volna. Mindebből következően a kérelmező a bírósági felülvizsgálati kérelmében megjelölhette, hogy melyek azok a 2026. február 21-én megtörtént események, amelyek olyan jelentőséggel bírtak, hogy azok a Kossuth Rádió facebook oldalán megjeleníthetőek lettek volna, figyelemmel arra a körülményre is, hogy azokról más hírportál hírt adott” (támadott végzés, Indokolás [81]).
- [49] A támadott végzés idézett megállapításai alapján úgy tűnhet, hogy az NVB újszerű, előre nem látható bizonyítást kért volna számon a kérelmezőn, amikor a támadott Facebook-oldalon közzé nem tett, és ezért az esélyegyenlőség állított sérelmét megvalósító megnyilvánulások igazolását várta volna el a kifogás benyújtójától (a későbbi kérelmezőtől). Amennyiben a bíróság ezt – vagyis a bizonyításra vonatkozó szabályok NVB általi téves értelmezését – igazoltnak látta, erre az alapvető eljárási kérdésre az indokolásban jogi értékelés formájában ki kellett volna térnie, és annak következményeit az eljárási szabályok megfelelő alkalmazásával le kellett volna vonnia (vö. hasonló ügyben a Kúria Kvk.VI.39.061/2026/4. számú végzése).
- [50] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a választási eljárásban a bizonyítás szabályai, a bizonyítási érdek, kötelezettség és teher a Kúria és az Alkotmánybíróság Ve.-re épülő gyakorlatából is egyértelműek. Az Alkotmánybíróság az Abh2.-ben kifejtette, hogy „[m]ivel a kampányidőszakban kisebb és nagyobb kampány események sokasága jelenik meg a kisebb és nagyobb nyilvánosság előtt, a szerkesztői felelősség különösen nagy gondosságot igényel a szerkesztők részéről. Amikor azonban az esélyegyenlőség sérelme felmerül, akkor a kifogást előterjesztő jelölőszervezettől is elvárható, hogy a tényekre vonatkozó előadása, a bizonyítékai arra is terjedjenek ki, hogy a mások megjelenésének számokban való meghatározásán túl az esélyegyenlőség sérelmét tartalmilag megalapozó előadást is tegyen. Utóbbiba beleértendő az, hogy ő maga az adott műsorfolyam időtartamához képest milyen eseményeket szervezett, azon milyen üzenetet fogalmazott meg, és annak a médiaszolgáltatóhoz való eljuttatásában miként járt el” (Abh2., Indokolás [77]). Hasonló szellemben mondta ki a Kúria Kvk.VI.39.061/2026/4. számú végzése elvi tartalmában, hogy „[a] kifogásban nem elegendő formálisan csak a bizonyítékra utalni, hanem csatolni kell azt a bizonyítékot, amely a jogsértés tényére vonatkozó állítást bizonyítja, és azt is elő kell adni, hogy a bizonyíték miért alkalmas a jogsértés bizonyítására, azaz ki kell fejteni a bizonyíték tartalmi minősítését, és bizonyító erejét. A kifogás így felel meg a Ve. 212. § (2) bekezdés b) pont szerinti követelménynek” (Indokolás [40]).
- [51] A támadott végzés esetében a megfelelő indokolás hiánya ezért a bizonyítékok mérlegelése terén is megállapítható, amely szintén alátámasztja, hogy a támadott végzés nem felel meg az Alaptörvény XXVIII. cikkéből levezethető, az indokolt bírósági döntéshez való jogra vonatkozó követelményeknek.
- [52] 3. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság a támadott végzést annak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközése okán megsemmisítette. Az Alkotmánybíróság egyidejűleg hangsúlyozza – korábbi hasonló ügyben hozott döntésének megfelelően –, hogy „[t]ovábbra is a Kúria feladata tehát az ügy eldöntése és ennek megindokolása az Alkotmánybíróság által meghatározott alkotmányos keretek között. Az indokolás, miként a döntés is, a Kúria sajátja, ezért a rendelkező részben foglalt döntés nem indokolható az Alkotmánybíróság határozatára hivatkozással. Az Alaptörvénnyel összhangban álló döntés meghozatala és ennek megindokolása a Kúria el-

járó tanácsának hatáskörén alapuló kötelessége, amit az Alkotmánybíróság nem vehet át tőle. Mindaddig azonban, amíg az érdemi döntés nem áll összhangban az Alaptörvénnyel, az Alkotmánybíróság – megfelelő indítvány esetén – szintén hatáskörén alapuló kötelessége folytán nem tekinthet el annak megsemmisítésétől” [21/2019. (VI. 26.) AB határozat, Indokolás [52]; hasonlóképpen: 4/2024. (I. 25.) AB határozat, Indokolás [100]].

Budapest, 2026. március 31.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó alkotmánybíró különvéleménye

- [53] 1. Az indokolt bírói döntés sérelmére alapított korábbi megsemmisítést (Abh1.) támogattam. Azonban, ahogy arra a határozathoz fűzött párhuzamos indokolásomban utaltam, az indokolásbeli hiányosságot abban láttam, hogy a Kúriának egyértelművé kell tennie – és következetesen alkalmaznia az ügyben –, hogy a műsorszolgáltatásra vonatkozó kiegyensúlyozottsági követelmény (Mttv. szabályai) avagy a Ve. esélyegyenlőségi alapelvének kritériumai alapján hozza-e meg jogorvoslati döntését. Másrészt úgy véltem, hogy a Kúria döntésében hangsúlyt kell kapnia annak, hogy az indítványozók személyében közszolgálati médiaszolgáltató tartalomközlési, tájékoztatási tevékenységéről van szó, azaz ezen speciális jogállás mennyiben befolyásolhatja a közszolgálati médiaszolgáltató választási kampányban viselt tájékoztatási kötelezettségét/jogosultságát.
- [54] Miután a Kúria az Alkotmánybíróság döntése nyomán, megismételt eljárásában meghozott végzésében ezeknek a követelményeknek – álláspontom szerint – maximálisan eleget tett, döntése immár indokolását és eredményét tekintve is megalapozott. Ezért az indokolási kötelezettség megsértésére alapított – ismételt – megsemmisítést tartalmazó többségi határozatot, annak rendelkező részét és indokolását támogatni nem tudom.
- [55] 2. Nem értek egyet azzal, hogy a megsemmisítés indokolása tartalmát tekintve részben olyan alaptörvényi rendelkezésekre épül (Indokolás IV.1.2. pont, [32] és köv.), amelyek az indítványban nem szerepelnek, és/vagy amelyek – az állandó alkotmánybírói gyakorlat szerint – nem szolgálhatnak alkotmányjogi panasz alapjául, mert az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint önmagukban nem minősülnek az Alaptörvényben biztosított jogoknak {az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése a jogbiztonság körében, lásd egyebek mellett például: 1031/2026. (I. 26.) AB végzés, Indokolás [30], valamint a 26. cikk (1) bekezdése, a bírák törvénynek való alárendeltsége tekintetében, lásd például: 3334/2025. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [10]}.
- [56] Nem értek egyet azzal sem, hogy a határozat a Kúria döntését *contra legem* jogértelmezésnek minősíti anélkül, hogy maga megjelölne a tévesen értelmezett jogszabályt. Emellett az Alkotmánybíróság által kimunkált dogmatika ismertetése és a konkrét ügyre történő alkalmazása nélkül állítja a kúriai jogértelmezés *contra constitutionem* jellegét.
- [57] Álláspontom szerint az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglalt alapjogi teszt lefolytatása az Alkotmánybíróság feladata és hatásköre a támadott bírói döntés alkotmányossági felülvizsgálata kapcsán. A bírói döntéssel szembeni alkotmányjogi panasz esetében ugyanis az Alkotmánybíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a bírói döntésben megjelenő jogértelmezés korlátozza-e az indítványozó által sérelmezett alapjogát, és ha igen, a bírói jogértelmezés korlátozó jellege szükségesnek és arányosnak minősíthető-e. Ez a feladat nem hárítható át a bíróságokra.
- [58] Végezetül pedig a határozat Indokolásának IV.2. pontját illetően utalok az Alkotmánybíróságnak a bizonyítási kérdésekkel összefüggő állandó gyakorlatára, amely szerint a tényállás megállapítása a bírói autonómiába tartozó kérdés. A testület 2012 óta számos alkalommal megállapította, hogy „az Alkotmánybíróság nem ténybíró-ság, a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása a

bíróságok, végső soron a Kúria feladata” {legutóbb: 1114/2026. (III. 6.) AB végzés, Indokolás [23]; lásd még: 3328/2019. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [21]}.

- [59] 3. A többségi határozat az Abh1.-hez hasonlóan ismét az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmére, azaz eljárási alapjogi sérelemre alapítja a Kúria végzésének a megsemmisítését. Ezért, ahogy az Abh1. elfogadásakor, úgy most sem képezte érdemi vizsgálat és elbírálás tárgyát az Alaptörvény IX. cikkének esetleges sérelme.
- [60] Ennek ellenére megjegyzem, hogy osztom és alaptörvény-konformnak tartom azt a megközelítést, amely szerint a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt követelmény a demokratikus politikai akaratképzés tisztaságának biztosítására (Alaptörvény 2. cikk második fordulata) hivatott választási jogintézmény. Ezen alapelv gyakorlati megvalósítása szükségszerűen maga után von(hat)ja azt is, hogy a – közszolgálati – médiaszolgáltatók választási kampányban olyan eseményekről, megszólalásokról vagy politikai álláspontokról is tájékoztatnia kell, amelyekről egyébként nem számolna be. Másképpen fogalmazva: választási kampány idején az esélyegyenlőség követelménye a politikai semlegesség fenntartása és az egyoldalúság elkerülése érdekében pozitív kötelezettséget jelent a tájékoztatásra nézve még akkor is, ha az adott tartalom (hírszerkesztési szempontból) önmagában nem minősülne kiemelt jelentőségűnek vagy akár megjelenítendőnek. Ez a követelmény – törvényi szabályokban rögzített státusukra és feladatköreikre tekintettel – fokozottan terheli a „közmédia”-ként megjelölhető médiaszolgáltatókat bármely „csatornán”, platformon is teljesítik tájékoztatási kötelezettségüket vagy élnek szakmai önállóságukkal a tájékoztatás körében.
- [61] 4. Egyetértek azzal a megközelítéssel, amely szerint „[a] demokratikus jogállamnak eleme a hatékony politikai demokrácia működése. A hatékony politikai demokráciának előfeltétele a választójog hatékonysága” {1147/2026. (III. 24.) AB határozat, Indokolás [71]}. A választójog hatékonysága magában foglalja azt a követelményt, hogy a választási eljárás egésze – beleértve a jogorvoslati mechanizmusokat is – képes legyen a választói akarat torzítás mentes kifejezésére. Mindez összefüggésben áll az Alkotmánybíróság és a Kúria mint a választási eljárás jogorvoslati rendszerének két meghatározó intézményi szereplője közötti funkcionális együttműködés képességével. Az „Alaptörvény védelmének legfőbb szerve” [Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése] és „a legfőbb bírósági szerv” [Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése második fordulata] azonban csak akkor tudják a választójog hatékonyságát szolgálni a jogorvoslat oldaláról, ha együttműködve, egymás funkcióját kiegészítve, nem pedig azt kiüresítve gyakorolják hatásköreiket.
- [62] Hitem szerint a bírói igazságszolgáltatás nem a háborúskodás terepe, hanem a konfliktusok feloldásáé.

Budapest, 2026. március 31.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel alkotmánybíró különvéleménye

- [63] Nem érttem egyet a határozat rendelkező részével és annak indokolásával, ezért a határozatot nem tudtam támogatni.
- [64] Álláspontom szerint a többségi határozat az ügy alkotmányos súlyához képest túlságosan szűken, döntően az indokolási kötelezettség kérdésére fókuszált, és eközben nem adott kellően világos választ arra a lényegi kérdésre, amelyet az ügy valójában felvetett: miként részesül alkotmányos védelemben a választási esélyegyenlőség olyan kommunikációs térben, amely már nem illeszthető maradéktalanul a klasszikus médiaszabályozás kategóriái közé, de a választói akarat formálására kétségtelenül alkalmas.
- [65] A határozat ebben a kérdésben legfeljebb csak közvetett módon tartalmaz megállapításokat. Nem mondja ki, hogy a Kúria által követett értelmezés elvi alapon kizárt volna, de nem is jelöli ki egyértelműen azt az alkotmányos mércét, amelyhez a Kúria jövőbeli érvelésének igazodnia kellene. Ennek következtében álláspontom szerint az Alkotmánybíróság anélkül semmisítette meg ismételten a Kúria döntését, hogy kellően világos normatív eligazítást nyújtott volna a megismételt eljárásra vonatkozóan. Ez a megoldás számomra különösen problematikusnak tűnik egy olyan ügyben, amely a választási eljárás alapelveit érinti. A többségi határozat véleményem szerint nem egyszerűen azt várja el, hogy a Kúria még a korábbiaknál is részletesebben indokolja meg a jogi álláspontját, hanem lényegében azt, hogy a Kúria dogmatikai részletességgel dolgozza ki, hogy a közpénzből fenntartott média internetes kommunikációja milyen választási jogi kötelezettségek alatt áll, a Ve. 2. § (1) bekez-

dés c) pontja hogyan alkalmazható nem klasszikus médiaszolgáltatási környezetben, hol húzódik a határ a kiegyensúlyozottság médiajogi követelménye és az esélyegyenlőség választási alapelve között, és mindez hogyan viszonyul a sajtószabadsághoz. A Kúriának ráadásul mindezt a választási eljárásra irányadó határidők miatt rendkívül rövid idő alatt kell(ene) megtennie, miközben hasonló választási ügyekben az Alkotmánybíróság éppen a döntés meghozatalára rendelkezésre álló rendkívül rövid határidő miatt jellemzően maga is tartózkodik a nagy dogmatikai kidolgozottságú, elvi megállapítások megtételétől.

- [66] A határozat abból indul ki, hogy a Kúria a Ve. esélyegyenlőségi alapelvéből a jogalkotó akaratán túlterjeszkedve vezetett le kötelezettséget. E megközelítéssel nem értek egyet. A választási alapelvek éppen azért bírnak alkotmányos jelentőséggel, mert nem csupán a már előre nevesített, tételesen szabályozott élethelyzetekben, hanem az újonnan megjelenő, a demokratikus versenyt érdemben befolyásoló jelenségek tekintetében is irányt mutatnak. Ha az alapelvek alkalmazhatóságát azokra az esetekre korlátozzuk, amelyeket a jogalkotó minden részletükben előre látott és szabályozott, akkor az alapelvek elveszítik alkotmányos rendeltetésüket, és a jogrend éppen ott marad eszköztelen, ahol a legnagyobb szükség volna rá.
- [67] Különösen így van ez a digitális nyilvánosság korában. A demokratikus akaratképzés és a választói döntés befolyásolása ma már nem kizárólag a klasszikus médiaszolgáltatások útján történik. A közösségi médiafelületek a politikai kommunikáció elsőrendű színterévé váltak. Ha pedig valamely, közpénzből fenntartott, a nyilvánosság alakítására rendelt intézmény e térben fejti ki tevékenységét, aligha lehet állítani, hogy e magatartás a választások és a választópolgárok számára közömbös volna. Az Alaptörvényből és a Ve. alapelveiből éppen az következik, hogy a demokratikus verseny tisztaságát minden olyan kommunikációs forma vonatkozásában biztosítani kell, amely alkalmas a választói akarat érdemi befolyásolására.
- [68] A jelen ügyben külön súllyal esik latba, hogy választási jogvitáról van szó. A választási jogorvoslat alkotmányos természete időérzékeny. A késedelem itt nem semleges körülmény, hanem gyakran maga is a jogvédelem kiüresedésének egyik formája lehet. A választási esélyegyenlőség sérelme utólag, elvont elvi megállapításokkal a legtöbb esetben már nem orvosolható. Éppen ezért az Alkotmánybíróságnak különös felelőssége van abban, hogy az eljárásjogi követelmények érvényesítése ne vezessen a választási alapjogok gyakorlati védelmének ellehetetlenítéséhez. A határozat azonban e szempontot nem a neki megfelelő súllyal értékeli. Az indokolási tökéletesség követelményét oly módon abszolutizálja, hogy közben nem vesz tudomást arról: a másodszori megsemmisítés a konkrét ügyben a tényleges jogvédelem érvényesülésének akadályává válik.
- [69] Nem osztom a többségi határozat ama felfogását sem, amely a jogbiztonság sérelmét látja abban, hogy a Kúria a „közmédia” vagy a „demokratikus közvélemény-védelem” fogalmaival élt. Kétségtelen, hogy a bírósági érvelésnek fogalmilag pontosnak, jogilag kimunkáltnak kell lennie. A jelen ügyben azonban a döntő kérdés nem az, hogy a Kúria terminológiája minden elemében kifogástalan volt-e (az ugyanis meggyőződésem szerint szakjogi, és nem alkotmányjogi kérdés, ekként annak felülvizsgálata az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik), hanem az, hogy az Alaptörvényből levezethető-e olyan követelmény, amely a közpénzből fenntartott, nyilvánosságot formáló intézményekkel szemben kampányidőszakban fokozott pártatlanságot és önmérsékletet kíván meg. A többségi határozat azt sem mutatja be, hogy a „közmédia” és a „demokratikus közvélemény-védelem” fogalmainak esetleges nem megfelelő értelmezése miért haladná meg a *contra legem* értelmezés szintjét, mindenekelőtt a 20/2017. (VII. 8.) és a 29/2021. (XI. 10.) AB határozatokban meghatározott szempontok figyelembevételével.
- [70] Az Alkotmánybíróság alapvető alkotmányos feladatai közé tartozik, hogy a demokratikus jogrend alapkérdéseiben egyértelmű iránymutatást adjon. Ez szükségessé tette volna, hogy az Alkotmánybíróság kifejezetten kimondja: a választási esélyegyenlőség az Alaptörvényből fakadó, elsőrendű követelmény és ebből fakadóan kampányidőszakban a közpénzből fenntartott, a nyilvánosság formálására rendelt kommunikációs csatornák részéről fokozott alkotmányos felelősség áll fenn (függetlenül attól, hogy terminológiailag mennyire helytálló adott esetben a „közmédia” kifejezés használata). A választási esélyegyenlőség ugyanis nem technikai szabály, hanem a demokratikus jogrend alapnormája.

Budapest, 2026. március 31.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1063/2026.

